

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه پیشرو شماره ۳۸

۱۹ می ۲۰۱۱

ایران هم به دنبال کلاه‌بست

رژیم حاکم بر ایران که خون خلقتش را به شیشه کرده و برای بریدن هر زبانی در پی حرفی کارد به دست ایستاده است، در سی سال گذشته که با درد و دریغ راهش در درون افغانستان باز شده، با عداوت، کینه و دشمنی بی حد و مرزی نسبت به افغانها و افغانستان برخورد کرده که علاوه بر چاپیدن علنی و عینی منابع طبیعی افغانها، می توان از توهین و تحقیر هائی که سردمداران رژیم نسبت به کارگران و آوارگان افغان دستور می دهند، به آسانی و روشنی درک کرد و با چشم باز همه را دید. برخوردهای فاشیستی و ماورای انسانی فرستادگان ایرانی به عنوان سفیر و ناسفیر، همیشه مزورانه و ریاکارانه در حرف از «برادران» افغان و «حسن همجواری» صحبت می کنند و با توجه به منافع گسترده آنان در افغانستان، تلاش داشته اند تا علاوه بر مزدوران و جاسوسانی در رده های پائین و میانه، چنین عواملی را در رده های بالائی قدرت نیز دست و پا کنند.

پرداخت چای پولی ارگ، و تحویل بسته های پول توسط حسین مالکی به عمر داوودزی که بعد کرزی نیز بیدریغ به آن اعتراف کرد، نشان می دهد که فرستادگان سیاسی ایران با چه شگرد هائی می خواهند این سردمداران را در حلقه انقیاد خود در آورند و برای بعضی از آنان پول «چادر بی بی» را هم پیشکش کنند که ندرتاً پذیرفته نمی شوند. سردمداری که با داشتن هزاران تن خاکشیر، خاکشیری که هزار بار از نوع ایرانی آن بهتر و ارزنده تر است از نوشیدن پیاله شربت در تهران حاج و واج می ماند و این «مهمان نوازی» را بالاتر از میلیاردها مترمکعب آبی می داند که بی سر و صاحب، سالانه به ایران سرازیر می گردد. پس چرا ایرانی ها نتوانند بر هر که دلشان بخواهد جل بگذارند و هر طوری بخواهند درازگوش شان بسازند.

ایرانی ها که بر مرز افغانستان و ایران تسلط کامل دارند و گاه در سی کیلومتری درون خاک افغانستان می آیند و نهر سیخ سر را بند زنی می کنند و یا به دنبال هر افغانی که دل دو سرباز بخواهد تا آخر ولسوالی کنگ می آیند و در کنار مرز و گاه حتی کنار پل ابریشم جان افغانها را می گیرند، خود نشان می دهد که میان مردم افغانستان و زورگویان ایرانی چه حسن همجواری وجود دارد.

ایرانی ها با تمام زدن سنگ حسن همجواری به سینه، هرگز از یاد نمی برند که برای ادامه فشار و امتیاز گرفتن از این سو باید برای طالبانی که روزی نه ایرانی را در مزار سر به نیست کردند و خامنه ای آنان را جاهل خواند،

آموزشگاه های نظامی برپا دارند، مین و راکت در اختیار شان قرار دهند و بعضی از گروه های مسلح را به داخل بفرستند چون فکر می کنند که از این کشور بی صاحب باید روزی کلاهی برای شان کمائی کنند. ایران همین اکنون سالانه ۳۵ میلیارد مترمکعب آب ما را می برد (درحالیکه حق بردن ۸۲۰ میلیون متر مکعب را دارد)، از سرک حلقه ئی افغانستان استفاده وسیع می کند، تجارت بندر چاه بهار را از طریق افغانستان چالان نگه می دارد، سالانه بیش از دو میلیارد دالر از بازارهای افغانستان سود می کشد، نیروی ارزان و مطیع یک و نیم ملیون نفری افغان را در اختیار دارد، زعفران و پسته افغانستان را به نام ایرانی در بازارها عرضه می کنند ، از مواد مخدر افغانستان سود می برد و...

چندی قبل یک گروه قوی طالبان که بیش از دوصد نفر بودند، از مرز ایران وارد منطقه پشتکوه فراه شدند. برای فهمیدن این که این گروه از کجا به فراه آمدند، برای هیچ فراهی سؤال نبود. این گروه که در دهات اور و انجیران پایگاه گرفتند، دو روز بعد یازده تن از انجیران ایرانی توسط این گروه دستگیر شدند. تلاش ریش سفیدان برای رهائی این افراد ظاهراً به جایی نمی رسد. اما چند روز بعد سرفونسل ایران از هرات سر می رسد و با معاون والی فراه به قلعه کاه می رود و از آن جا این سرفونسل با راننده افغان به اور می رود و چند ساعت بعد یازده «اسیر» را رها کرده و با خود می برد. اینکه چگونه این افراد رها می گردند، مسؤولان دولتی در فراه لب از لب نمی گشایند که رابطه این سرفونسل با این گروه چگونه بود، طالبانی که روزی با کشتن نه ایرانی به سرحد جنگ نزدیک می شوند، اما گروه طالبان این تحفه ها را بی هیچ درخواستی رها می سازند.

با اینکه ایران از حضور امریکائی ها در افغانستان ناراضی است، اما هرگز از اثرگذاری روی جنگ در افغانستان دست نکشیده و هر وقت که فکر می کند طالبان در موقعیت نامناسبی قرار می گیرند به تقویت آنان می پردازند و با گرم نگهداشتن تنور جنگ به خونریزی بیشتر در افغانستان دست می زنند. به این خاطر دوستی و دشمنی ایرانی با مردم افغانستان فقط در یک نقطه و آن بدبینی، بدبینی و بدآئینی ایرانی است که اگر روزی دستش بلند شد، از نمودن افغانستان کلاهی کشادی برای خود دست و پا خواهد کرد. آنچه تا حال ایرانی ها به نام کمک و بازسازی برای افغانستان انجام داده، چیزی جز در نظر گرفتن و هدف قرار دادن چنان کلاهی نبوده است.